

Arrestnummer C/ 2400 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 4353
Datum van uitspraak 4 november 2015
Roinummer 2014/CO/1084
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/4565 2014/VJ11/1112

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaalvende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000303296-0001-0013-01-01-1

2014/PGA/4565 – 2014/VJ11/1112

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

HET VLAAMS GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
voor wie optreedt de Vlaamse Minister van Mobiliteit en Openbare
Werken,
met kabinet te 1000 Brussel, Koning Albert II-Laan 20

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Sumi De Bruyn loco mr. Gert Geerts,
beiden advocaat bij de balie van Antwerpen

tegen

1902

geboren te

wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Peter Geuens loco mr. Carl
Keirismaekers, beiden advocaat bij de balie van Mechelen

1. Ten laste gelegde feiten

PAGE 01-00000303296-0002-0013-01-01-4

Te tussen 15 december 2011 en 3 januari 2012, op een niet nader
bepaald tijdstip

A.

Op het perceel aldaar gelegen,
tussen
gekadaastreerd

eigendom van het Vlaams Gewest,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.3° het vellen van bomen die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamomtrek van één meter hebben, en geen deel uitmaken van de oppervlakten, vermeld in 2°.

B.

Kwaadwillig een of meer bomen te hebben omgehakt of zodanig gesneden, verminkt of ontschorst dat zij vergingen, namelijk door het kappen van meerdere bomen, ten nadele van de Vlaamse Overheid, Agentschap Wegen en Verkeer.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Mechelen op 4 december 2013

Ref. 56-T-04/12/2013/-16770

Bedrag: 79,54 euro

(get) Hypotheekbewaarder, Roger Brant

het onroerend goed toebehorend aan Domein van het Vlaamse Gewest/Agentschap Wegen en Verkeer krachtens een akte van overdracht/afstand openbaar nut ontvangen op 5.9.2008, door aankoopcomité notaris te l

┌ PAGE 01-00000303296-0003-0013-01-01-4 ┐

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 19 september 2014 door de burgerlijke partij tegen al de beschikkingen
- op 19 september 2014 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 5 september 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC3, waarbij beslist werd:

De rechtbank verklaart de strafvordering betreffende de tenlastelegging B onontvankelijk.

Spreekt beklaagde () vrij van de tenlastelegging A.

Legt de kosten van de strafvordering ten laste van de Staat.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de burgerlijke vordering van het Vlaams Gewest.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 07.10.2015.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman voornoemd,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

PAGE 01-00000303296-0004-0013-01-01-4

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. De ontvankelijkheid van de strafvordering

De eerste rechter heeft de strafvordering voor wat betreft de tenlastelegging B. onontvankelijk verklaard, om reden dat beklaagde niet in staat zou zijn om zich naar behoren te verdedigen op deze tenlastelegging B., en de saisine van de rechtbank voor tenlastelegging B. onvoldoende afgebakend zou zijn.

In tenlastelegging B. wordt beklaagde vervolgd wegens het kwaadwillig te hebben omgehakt of zodanig gesneden, verminkt of ontschorst dat zij vergingen, van een of meer bomen, namelijk door het kappen van meerdere bomen, ten nadele van de Vlaamse Overheid, Agentschap Wegen en Verkeer (art. 537 Sw.).

In tegenstelling tot de eerste rechter is het hof van oordeel dat beklaagde door de omschrijving van deze tenlastelegging, wel degelijk wist welke strafbare gedraging hem werd verweten en hij aldus wel degelijk in staat was om zich hierop te verdedigen, ook al wordt in deze tenlastelegging het exacte aantal omgehakte bomen niet vermeld.

De tenlasteleggingen zoals omschreven in de dagvaarding dienen immers steeds samen met het strafdossier te worden gelezen, waardoor de beklaagde duidelijk weet welke feitelijke gedragingen hem onder welke juridische kwalificatie worden verweten.

In de door beklaagde voor de eerste rechter neergelegde conclusie citeert beklaagde zijn eigen verklaring d.d. 03.02.2012 waarin hij uitdrukkelijk erkend heeft "*deze bomen tussen Kerstmis 2011 en Nieuwjaar 2011 te hebben afgezaagd*".

Beklaagde weet aldus perfect over welke bomen het gaat en welke de feitelijke gedraging is die hem verweten wordt (het afzagen van de bewuste bomen), en hij heeft zich zowel in

eerste aanleg (zie blz. 6 t.e.m. 9 conclusie beklaagde) als in hoger beroep (zie blz. 11 t.e.m. 15 beroepsconclusie beklaagde) uitvoerig ten gronde verdedigd op tenlastelegging B., zodat er geen sprake kan zijn van een onduidelijke strafvordering, en evenmin van een schending van het recht van verdediging.

Het feit dat de straf mede bepaald wordt door het aantal omgehakte bomen, betreft in essentie de straftoemeting, doch dit heeft geen invloed op de vaststelling dat beklaagde na lezing van de dagvaarding en het strafdossier perfect op de hoogte was van welke strafbare gedraging hem verweten werd onder welke juridische kwalificatie, te weten art. 537 Sw.

Eerst dient nagegaan te worden of de aan beklaagde verweten strafbare gedraging bewezen is, waarna de straftoemeting aan de orde komt. Eventuele problemen of onduidelikheden in het kader van de straftoemeting maken de strafvordering op zich echter geenszins onontvankelijk. Bovendien voorziet art. 537 Sw. wel degelijk in een maximumstraf, ongeacht het aantal daadwerkelijk gevelde bomen, te weten 3 jaar gevangenisstraf en 500 euro (meer opdecimen) geldboete.

De strafvordering is derhalve ontvankelijk.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

4.3.1.1. tenlastelegging A.

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven sub A. wel bewezen.

De eerste rechter was van oordeel dat het op basis van het fotobundel dat zich in het strafdossier bevindt ernstig betwijfeld kan worden dat het merendeel van de gevelde bomen minstens een stamontrek van één meter op een hoogte van één meter boven het maaiveld had.

Teneinde de feiten van tenlastelegging A. bewezen te verklaren is het echter geenszins vereist dat "het merendeel" van de gevelde bomen op een hoogte van één meter een stamontrek van (minstens) één meter had.

Het volstaat dat het hof op basis van de objectieve gegevens uit het strafdossier kan afleiden dat beklaagde in de geviseerde incriminatieperiode zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning (minstens) één boom heeft geveld die op een hoogte van één meter een stamomtrek van (minstens) één meter had.

Op de in het strafbundel opgenomen foto's van de afgezaagde bomen wordt telkens de diameter vermeld per geveld boom. Rekening houdend met de algemeen gekende formule: omtrek = diameter x 3,14 geeft dit als resultaat dat er meerdere bomen geveld werden die een stamomtrek hadden van méér dan één meter boven het maaiveld. Op de gevoegde foto's is zichtbaar dat de bomen op ongeveer 10 cm boven het maaiveld werden omgezaagd. Het is duidelijk en van algemene bekendheid dat de omtrek van de stam van een boom niet drastisch daalt tussen 10 cm boven het maaiveld en 100 cm boven het maaiveld, en dat deze omtrek hier ongeveer gelijk is.

Bijvoorbeeld de boom waarvan de achtergebleven stronk een diameter had van 52 cm op 10 cm boven het maaiveld (zie foto 2), heeft aldus een stamomtrek van 163,28 cm op 10 cm boven het maaiveld, zodat het duidelijk is dat deze boom 90 cm hoger, zijnde op 1 meter boven het maaiveld, nog steeds een stamomtrek had van meer dan 1 meter.

Het rooien van een Amerikaanse vogelkers zonder stedenbouwkundige vergunning is wel degelijk strafbaar in de mate dat deze boom een stamomtrek heeft van één meter op een hoogte van één meter boven het maaiveld.

Beklaagde erkent in zijn verklaring d.d. 03.02.2012 (stuk 14) dat er geen kapvergunning was aangevraagd om de bewuste bomen te vellen.

De feiten van tenlastelegging A. zijn derhalve bewezen in hoofde van beklaagde, en het bestreden vonnis wordt in die zin hervormd.

4.3.1.2. tenlastelegging B.

Onder tenlastelegging B. wordt aan beklaagde verweten dat hij kwaadwillig een of meer bomen heeft omgehakt of zodanig gesneden, verminkt of ontschorst dat zij vergingen, namelijk door het kappen van meerdere bomen, ten nadele van de Vlaamse Overheid, Agentschap Wegen en Verkeer.

De term '*kwaadwillig*' in de zin van art. 537 Sw. duidt op een bijzonder opzet dat bestaat in het wetens en willens vellen of beschadigen van de bomen met het oogmerk om te schaden, dat ruimer is dan het louter wetens en willen vellen van de bomen (zie naar analogie: ARNOU, P., "Het vernielen van sierboompjes en struiken", noot onder Antw., 20.06.1985, R.W. 1985-86, 2284).

Op basis van de inhoud van het strafdossier acht het hof het niet aangetoond dat beklaagde dit bijzonder opzet ('*kwaadwillig*') had bij het vellen van de bomen.

Beklaagde wordt derhalve vrijgesproken van de feiten van tenlastelegging B.

4.3.1.3. straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor de natuur.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

Deze geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren de natuur beter te respecteren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen. Bovendien toont beklaagde niet aan op welke wijze een veroordeling tot een geldboete zijn sociale declassering zou bewerkstelligen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.3.2. Op burgerrechtelijk gebied

┌ PAGE 01-00000303296-0008-0013-01-01-4 ┐

De burgerlijke partij HET VLAAMS GEWEST vordert een schadevergoeding ten bedrage van 13.357,48 euro in hoofdsom voor de *“biologisch waardevolle bomen”* (12.857,48 euro) en voor kosten van toezicht en beheer (500 euro). In tegenstelling tot hetgeen beklagde voorhoudt, is deze vordering niet enkel gebaseerd op de feiten van tenlastelegging B. Tenlastelegging A. viseert niet enkel het niet hebben van de vereiste stedenbouwkundige vergunning, doch wel het vellen van bomen (art. 4.2.1.3° VCRO) zonder de vereiste vergunning.

Volgens de burgerlijke partij betreffen de gerooide bomen 10 vogelkersen, 3 esdoorns en 3 eiken.

Voor de begroting van haar schade verwijst de burgerlijke partij naar een eigen berekening *“volgens de uniforme methode”*.

In zoverre de vordering van de burgerlijke partij gebaseerd is op de tenlastelegging B. is het hof niet bevoegd gelet op de vrijspraak van beklagde voor deze tenlastelegging.

In zoverre de vordering van de burgerlijke partij gebaseerd is op de wel bewezen verklaarde tenlastelegging A., is er wel degelijk een oorzakelijk verband tussen de geviseerde strafbare handeling, te weten het vellen van bomen zonder de vereiste vergunning, en de schade in hoofde van de burgerlijke partij (haar bomen zijn zonder haar toestemming geveld en het hout is verdwenen).

Het hof is van oordeel dat de door de burgerlijke partij gehanteerde berekeningsmethode niet kan gevolgd worden, temeer daar het merendeel van de gerooide bomen vogelkers betrof, waarvan ook de overheid de uitroeiing of minstens de drastische vermindering nastreeft.

Rekening houdend met de objectieve gegevens van het strafdossier, in het bijzonder de aard en de natuurwaarde van de geveldde bomen en de hoeveelheid brandhout die het rooien van deze bomen opleverde, is het hof van oordeel dat een exacte becijfering van de schade in hoofde van de burgerlijke partij onmogelijk is, zodat het hof deze schade in billijkheid begroot op 2.000 euro, meer de vergoedende en de gerechtelijke interesten. Voor de administratiekosten wordt in billijkheid 100 euro toegekend, meer de vergoedende en de gerechtelijke interesten.

Aangezien door de burgerlijke partij slechts interesten worden gevorderd vanaf 23.01.2012, worden de interesten slechts vanaf die datum toegekend aan de wettelijke rentevoet.

┌ PAGE 01-00000303296-0009-0013-01-01-4 ┐

Gelet op de kennelijke overwaardering van de vordering door de burgerlijke partij, wordt de rechtsplegingsvergoeding toegekend aan het basistarief op basis van het werkelijke toegekende bedrag.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 191, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 van het Strafwetboek
- art. 2, 93.3°, 146, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.3°, 6.1.1.lid 1.1° en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 44, 45 van het Strafwetboek
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1022 van het Gerechtelijk Wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007
-

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Met eenparigheid van stemmen;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart de strafvordering ontvankelijk;

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub B. en spreekt hem hiervan vrij;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub A.;

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten sub A. tot een geldboete van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op DUIZEND DRIEHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Op burgerrechtelijk gebied

PAGE 01-00000303296-0011-0013-01-01-4

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij, in zoverre deze vordering gebaseerd is op de feiten van tenlastelegging B. gelet op de vrijspraak van beklaagde voor deze tenlastelegging;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij – in zoverre deze vordering gebaseerd is op de feiten van de bewezen verklaarde tenlastelegging A. – ontvankelijk en deels gegrond als volgt:

Veroordeelt de beklaagde om aan de burgerlijke partij HET VLAAMS GEWEST een schadevergoeding van TWEEDEUZEND HONDERD EURO te betalen, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf 23.01.2012 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet tot de dag der algehele betaling;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 219,19 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van VIERHONDERDVEERTIG EURO in eerste aanleg en VIERHONDERDVEERTIG EURO in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 4 november 2015

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

